
*Mijne Heeren Directeuren, Curatoren, Professoren,
Doctoren, Studenten en voorts Gij allen, die door
Uwe aanwezigheid blijkt geeft van Uwe belangstelling
in de wetenschap.*

Zeer geachte toehoorders!

Onder de hulpwetenschappen, die de klinische psychiatrie behoeft voor de ordening en het inzicht in de psychische en somatische verschijnselen der geestesziekten, verkreeg de psychologie gedurende de laatste decennien een eervolle plaats. De studie van den bouw van het zenuwapparaat geraakte op den achtergrond, van een medicamenteuse beïnvloeding van het lijden verwachtte men weinig, doch de analyse van het geestesleven zelf zou zoowel voor de diagnose als voor de therapie de aangewezen weg zijn. En zonder twijfel heeft de zielkunde, die door den medicus werd beoefend, veel bijgedragen tot een inzicht niet alleen in het zieke, doch ook in het gezonde geestesleven.

Het is echter zeer de vraag, of ze haar eerste plaats onder de hulpwetenschappen zal blijven behouden.

De psychologische onderzoekingen, die zich richten op een ordening van de geestestoornissen zonder grof-anatomische afwijkingen en die, welke zich bewegen op het veld der psychotherapie, kunnen slechts voorwerk zijn. Anatomische en biochemische onderzoekingsmethoden zijn voor een verdere diagnostiek onontbeerlijk, terwijl ook een behandeling van de genoemde ziekten niet uitsluitend met psychische middelen kan plaats vinden. Stofwisselingsstoornissen, electrochemische processen, klimatologische invloeden, dat alles vraagt thans meer onze belangstelling. Het accent valt niet enkel op de psychologische onderzoekingen, doch zielkunde, physiologie en anatomie worden gelijkelijk betrokken in den opbouw van de klinische psychiatrie.